

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1CoE/192/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316202055
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6316202055.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v exekučnej veci oprávneného: HOFER, spol. s r.o., so sídlom Tajovského 1, 080 05 Prešov, IČO: 31 718 582, právne zastúpený: AK-Tarabčák s.r.o., so sídlom Hlavná 13, 080 01 Prešov, IČO: 36 859 109 proti povinnému: S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G.. D. XXX/XX, XXX XX O., právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol. s.r.o., so sídlom Horná 13,974 01 Banská Bystrica, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Svätoslavom Mruškovičom, so sídlom Exekútorského úradu Kúpeľná 13, 080 01 Prešov, pod sp. zn. EX 130/2016, o vymoženie 8.137,15 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 5Er/190/2016-98 zo dňa 20. novembra 2018, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. **p o t v r d z u j e.**
- II. Odvolanie smerujúce proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. **o d m i e t a.**
- III. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku IV. **z r u š u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno (ďalej len „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým uznesením exekúciu zastavil (I. výrok), súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie vo výške 1.236,36 Eur (II. výrok) a rozhodol, že oprávnený je povinný uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,36 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti výroku o zastavení exekúcie (III. výrok). Povinnému priznal nárok na náhradu trov konania voči oprávnenému v rozsahu 100 % (IV. výrok).

2. Súd prvej inštancie vydal dňa 30.03.2016 pod sp. zn. 5Er/190/2016 súdnemu exekútorovi poverenie č. 5603 070 311 na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/76/2016 zo dňa 22.10.2015, ktorým rozhodol o vine povinného a uložil mu povinnosť nahradiť oprávnenému škodu vo výške 8.137,15 Eur.

3. Dňa 29.01.2018 doručil povinný súdu návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 4Tdo/61/2016 zo dňa 27.10.2017 rozhodol o dovolaní povinného tak, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/121/2015 zo dňa 14.01.2016 bol porušený zákon v neprospech povinného. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo výroku predmetného rozsudku zrušil aj rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/76/2014 zo dňa 22.10.2015. Súd prvej inštancie mal tieto skutočnosti za preukázané, a preto postupom podľa § 57 ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekúciu zastavil.

4. Súdny exekútor si vyčíslil trovy exekúcie na sumu 1.236,36 Eur. Súd prvej inštancie mal za to, že podľa § 196 Exekučného poriadku, patrí súdnemu exekútorovi náhrada trov exekúcie vo výške 1.236,36 Eur. Postupom podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku rozhodol, že povinnosť nahradiť trovy exekúcie znáša oprávnený. Z exekútorského spisu súd prvej inštancie zistil, že povinný v rámci exekúcie uhradil sumu 5.000,- Eur pričom suma 3.800,- Eur bola poukázaná na účet oprávneného a suma 1.200,- Eur bola použitá na trovy exekúcie. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že trovy súdneho exekútora sú v celkovej výške 1.236,36 Eur, pričom oprávnený súdnemu exekútorovi uhradil na trovy exekúcie sumu 1.200,- Eur. Súd preto oprávneného zaviazal v zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku na úhradu trov exekúcie vo výške 36,36 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi uhradenými a priznanými trovami exekúcie. Následne súd prvej inštancie skúmal podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pomer úspechu vo veci, pričom dospel k záveru, že povinný bol v konaní plne úspešný, pretože exekučný titul bol zrušený. Z týchto dôvodov rozhodol o nároku povinného na náhradu trov konania voči oprávneného, ktorý je v rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Čo do I. výroku namietal, že návrh povinného na zastavenie exekúcie mu podľa § 9a Exekučného poriadku v spojení s § 167 ods. 1 CSP nebol doručený spolu s prílohami do vlastných rúk, a teda mu zo strany súdu nebolo umožnené sa k nemu vyjadriť, v dôsledku čoho došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Zároveň namietal nesprávnosť výrokov II. a III. o trovách exekúcie, pričom uviedol, že súdnemu exekútorovi neuhradil sumu 1.200,- Eur tak, ako to v odvolaní napadnutom uznesení konštatuje súd prvej inštancie, nakoľko tieto uhradil povinný. Poukázal na to, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nemohol predpokladať, že exekučný titul bude v dovolacom konaní zrušený, preto mal za to, že nezavinil zastavenie exekúcie a preto súd mal rozhodnúť tak, že „návrh“ na náhradu trov konania nepriznáva. Oprávnený tiež uviedol, že povinný uhradil sumu 5.000,- Eur dobrovoľne a nestalo sa tak na základe nútenej exekúcie niektorým zo zákonných spôsobov vykonania exekúcie.

6. Povinný sa k odvolaniu nevyjadril.

7. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia; ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

8. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku; ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia CSP.

9. Podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku; exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

10. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku; exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací § 34 CSP vec preskúmal podľa § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vo výroku IV. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP a odvolanie oprávneného proti II. a III. výroku podľa ustanovenia § 386 písm. c) CSP odmietol.

12. Z predloženého spisu súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že dňa 22.03.2019 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému. Súd prvej inštancie vydal dňa 30.03.2016 súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v predmetnej veci bol rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 3T/76/2014-763 zo dňa 22.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.01.2016 a vykonateľnosť dňa 29.02.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/121/2015 zo dňa 14.01.2016. Dňa 29.01.2018 bol súdu prvej inštancie zo strany povinného doručený návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku z dôvodu, že exekučný titul bol rozsudkom Najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/61/2016 zo dňa 27.10.2017 zrušený. Súd prvej inštancie s poukazom na skutočnosť, že exekučný titul bol zrušený zastavil exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku Súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 1.236,36 Eur. Oprávneného zaviazal na náhradu trov exekúcie vo výške 36,36 Eur a povinnému

priznal nárok na náhradu trov konania voči oprávnenému v rozsahu 100 %. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený.

13. Oprávnený v odvolaní namietal, že návrh na zastavenie exekúcie je podľa § 9a Exekučného poriadku v spojení s § 167 ods. 1 a 2 CSP nevyhnutné považovať za návrh, ktorý treba spolu s prílohami doručiť do vlastných rúk. Mal za to, že súd prvej inštancie mu návrh na zastavenie exekúcie nedoručil, čím došlo k porušeniu jeho procesných práv a práva na spravodlivý proces.

14. Odvolací súd nepovažuje túto odvoláciu námietku za relevantnú privodiť zrušenie uznesenia vo výroku o zastavení exekúcie a poukazuje na skutočnosť, že dôvodom pre zastavenie exekúcie bolo zrušenie exekučného titulu v dovolacom konaní, v dôsledku čoho by k zastaveniu exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku došlo bez ohľadu na to, či by povinný podal návrh na zastavenie exekúcie, alebo nie. Za týchto okolností by vyjadrenie oprávneného k predloženému návrhu na zastavenie exekúcie nedokázalo zvrátiť právny stav, kedy bol exekučný titul zrušený, a teda ani skutočnosť, že exekúcia by bola ďalej vedená bez právneho dôvodu. Odvolací súd má za to, že ak by súd prvej inštancie doručoval návrh povinného na zastavenie exekúcie, bola by tým exekúcia len umelo predĺžovaná, v dôsledku čoho by došlo k porušeniu princípu právnej istoty na strane povinného, kedy by bola exekúcia na jeho majetok aj naďalej vedená na podklade neexistujúceho exekučného titulu. Odvolací súd dáva do pozornosti, že dňom právoplatnosti rozhodnutia o zrušení exekučného titulu zanikol základný predpoklad vedenia exekúcie, a to exekučný titul. V takom prípade môže súd v súlade s § 58 Exekučného poriadku zastaviť exekúciu aj z vlastnej úradnej činnosti v okamihu, ako sa o dôvode na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku dozvie. Navyše, oprávnený v odvolaní nijakým spôsobom nenamietal nesprávnosť odvolaním napadnutého výroku o zastavení exekúcie, a preto sa odvolací súd za to, že s výrokom o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. b) vplnom rozsahu stotožnil stotožňuje.

15. S poukazom na vyššie uvedené a v medziach podaného odvolania nezostávalo odvolaciemu súdu iné, než odvolaním napadnuté uznesenie vo výroku I. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

16. Oprávnený v odvolaní ďalej namietal nesprávnosť výrokov II. a III. odvolaním napadnutého uznesenia o trovách exekúcie, pričom mal za to, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci, keď dospel k záveru, že oprávnený zaviniel zastavenie exekúcie, v dôsledku čoho ho súd zaviazal k náhrade trov exekúcie. Keďže odvolateľ v odvolaní v spojení s tvrdenou skutočnosťou, že nezaviniel zastavenie exekúcie (keďže nemohol predpokladať, že exekučný titul bude v dovolacom konaní zrušený) tvrdil, že „súd mal rozhodnúť tak, že nárok na náhradu trov konania nepriznáva“, t. j. neuviedol, či rozporoval uloženú mu povinnosť vo vzťahu k súdnemu exekútorovi (III. výrok) alebo k povinnému (IV. výrok) a tiež neuviedol, či súd nemal priznať náhradu trov exekúcie (III. výrok) alebo náhradu trov konania (IV. výrok), odvolací súd z obsahu odvolania vyvodil, že odvolanie smeruje proti celému uzneseniu, všetkým jeho výrokom.

17. Podľa § 196 Exekučného poriadku; za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

18. Podľa § 199 Exekučného poriadku; výšku odmeny exekútora, náhrady hotových výdavkov, náhrady za stratu času, spôsob ich určenia a výšku primeraného preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov exekútora (§ 196 a § 197 ods. 2) ustanoví ministerstvo po dohode s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom.

19. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku; trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

20. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku; Ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

21. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku; ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

22. Podľa § 355 ods. 2 CSP; proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

23. Podľa § 357 písm. m) CSP; Odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

24. Podľa § 386 písm. c) CSP; odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

25. Podľa § 389 ods. 1, písm. d) CSP; Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

26. Z dikcie § 9a ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v konaní podľa Exekučného poriadku sa primerane použijú ustanovenia CSP, ak to nevylučuje povaha vecí. Exekučný poriadok nemá vlastnú právnu úpravu konania o odvolaní, preto sa v exekučnom konaní aplikuje právna úprava obsiahnutá v § 355 a nasl. CSP. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. V tomto ustanovení je obsiahnuté všeobecné pravidlo prípustnosti odvolania proti uzneseniu, z ktorého vyplýva, že odvolanie je prípustné len vtedy, ak to zákon výslovne pripúšťa. Rozhodujúce preto podľa § 355 ods. 2 CSP je, či odvolanie pripúšťa Exekučný poriadok. Z ustanovenia § 200 ods. 5 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučný súd pri zastavení exekúcie rozhodne aj o tom, kto a v akej výške bude hradiť trovy exekúcie. Exekučný poriadok proti tomuto rozhodnutiu odvolanie výslovne nepripúšťa (na rozdiel od iných typov uznesení napr. podľa § 57 ods. 1 písm. a), b), f) až h), k) až m) Exekučného poriadku). Preto podľa § 355 ods. 2 CSP platí, že odvolanie proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné. V zmysle uvedenej rozhodujúcej platnej a účinnej právnej úpravy odvolací súd nemá oprávnenie na to, aby zasiahol do výrokov II. a III. o náhrade trov exekúcie. Prelomiť tento zo zákona vyplývajúci záver nemôže ani nesprávne poučenie súdu prvej inštancie o prípustnosti odvolania proti výroku o trovách exekúcie (II. výrok).

27. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je prípustné vo vzťahu k trovám exekúcie aplikovať ustanovenie § 357 písm. m) CSP. Je potrebné poukázať na to, že trovy exekúcie predstavujú osobitný inštitút, odlišný od trov konania. Trovy exekúcie majú právny základ v Exekučnom poriadku, vlastný okruh účastníkov konania, osobitný spôsob ich uplatňovania a tiež osobitný spôsob rozhodovania (preto ani nie je namieste rozhodovanie osobitne o nároku a osobitne o výške, ale je potrebné rozhodnúť o tom, kto a v akej výške trovy exekúcie platí). Rozhodnutie o trovách exekúcie z týchto dôvodov nemožno ani primerane subsumovať pod rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania podľa § 357 písm. m) CSP. Ak by zákonodarca chcel pripustiť odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o trovách exekúcie, jeho vôľa by musela byť vyjadrená spôsobom, ktorý nepripúšťa pochybnosti, a to najmä uvedením zákonného ustanovenia v Exekučnom poriadku, z ktorého by vyplývalo, že proti uzneseniu o trovách exekúcie je prípustné odvolanie, čo je štandardná formulácia pre exekučné konanie, alebo by výslovne uviedol uznesenie o trovách exekúcie v ustanovení § 357 CSP, ktoré obsahuje taxatívny výpočet rozhodnutí súdu prvej inštancie, proti ktorým je prípustné odvolanie.

28. Ak účastník konania podá odvolanie proti uzneseniu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, má to za následok odmietnutie odvolania v zmysle § 386 písm. c) CSP. Odmietnutie odvolania vyjadruje procesnú situáciu, v ktorej sa odvolací súd nezaoberal vecným obsahom napadnutého rozhodnutia, v danom prípade trovami exekúcie (II. a III. výrok).

29. Súd prvej inštancie v súvislosti so zastavením exekúcie rozhodol aj o trovách konania medzi oprávneným a povinným, aplikujúc príslušné ustanovenia CSP. Odvolací súd zastáva názor, že odvolanie bolo podané v tejto časti dôvodne a preto zrušil IV. výrok uznesenia podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP, pretože na jeho vydanie neexistovali dôvody. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania aplikujúc primerane ustanovenia CSP s poukazom na § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, avšak napriek tomu, že povaha veci to podľa názoru odvolacieho súdu vylučuje.

30. Proces rozhodovania o trovách exekúcie podľa Exekučného poriadku vykazuje zásadné odchýlky od procesu rozhodovania o trovách konania podľa CSP a použitie ustanovení CSP o trovách konania aj v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 v zásade neprichádza do úvahy. Ako už bolo uvedené vyššie, trovy exekúcie majú právny základ v Exekučnom poriadku, pričom trovy exekúcie sa podstatne odlišujú od trov konania ako takých. Kým totiž rozhodovanie podľa CSP je vždy autoritatívnym rozhodovaním súdu o trovách konania ako o celku, právna úprava v Exekučnom poriadku v znení platnom do 31.03.2017 predpokladala rozhodovanie súdu len o trovách exekúcie v prípade jej zastavenia v zmysle § 203 Exekučného poriadku, resp. rozhodovanie o výške nárokovateľných trov exekúcie súdnym exekútorom na základe podaných námietok, či už oprávneným alebo povinným (§ 201 ods. 2 alebo § 202 ods. 2 Exekučného poriadku). Exekučný poriadok vôbec nepočítal s možnosťou náhrady tých trov, ktoré pri výkone exekúcie vznikli povinnému, čo možno vyvodiť z ustanovenia § 200 ods. 1 druhej vety Exekučného poriadku (a contrario), ktoré upravuje všeobecnú zásadu, že len oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Jedinou odchýlkou, kedy je možné priznať povinnému nárok na náhradu trov exekúcie sú trovy, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, za predpokladu, že sa námietkam vyhovel (§ 50), ako to vyplýva z poslednej vety ustanovenia § 200 ods. 1 Exekučného poriadku. O takýto prípad sa však v posudzovanej veci nejedná.

31. S otázkou, či povinný môže mať za určitej situácie nárok na náhradu trov exekúcie, sa zaoberala aj súdna prax, ktorá vyslovila názor, že povinnému nemôže vzniknúť právo na náhradu trov exekúcie podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku. Rovnako mu nemôže vzniknúť právo na náhradu trov exekúcie ani podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, pretože toto ustanovenie rieši len vzťah vzniknutý medzi exekútorom a oprávneným.

32. Keďže exekučný poriadok v znení platnom do 31.03.2017 neumožňoval uložiť oprávnenému povinnosť nahradiť povinnému trovy, ktoré mu pri výkone exekúcie vznikli, súd prvej inštancie nerozhodol správne, ak v podstate oprávneného zaviazal na náhradu trov konania povinnému, keď rozhodol, že povinný má nárok na náhradu trov konania voči oprávnenému v rozsahu 100% (IV. výrok), o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia postupom v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP (bod 22). Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z právneho názoru vyplývajúceho z judikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5M Cdo 12/2004 z 30.06.2005 (R 36/2007). Presahuje rámec tohto konania rozhodovať o trovách povinného, ktoré mu vznikli v súvislosti s vedenou exekúciou, ktorá bola následne zastavená v dôsledku zrušenia exekučného titulu. Z hľadiska právneho posúdenia veci sa jedná o plnenie na základe právneho dôvodu, ktorý dodatočne odpadol. Pre rozhodovanie o takomto nároku exekučný súd nemá právny rámec. Odvolací súd preto zrušil IV. výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. d) CSP.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).